

RIGSADVOKATEN

7. december 2005

RA-2004-609-0028

**Resumé af Rigsadvokatens redegørelse om muligheden for at søge
Pædoofilgruppen og DPA-Gruppe 04 opløst ved dom i henhold til grundlovens § 78**

1. Undersøgelsens grundlag og gennemførelse

Ved skrivelse af 15. marts 2004 anmodede justitsministeren Rigsadvokaten om i samarbejde med politiet at foretage en undersøgelse af Pædoofilgruppen og ud fra de tilvejebragte oplysninger vurdere, hvorvidt der er grundlag for at søge Pædoofilgruppen opløst efter grundlovens § 78.

Kort tid efter – den 21. marts 2004 – udsendte Pædoofilgruppen en pressemeddelelse om, at foreningen havde nedlagt sig selv.

I en pressemeddelelse af 18. april 2004 meddelte en gruppe tidligere medlemmer af foreningen under navnet DPA-Gruppe 04, at gruppen ville genåbne Pædoofilgruppens hjemmeside, som den så ud umiddelbart forud for foreningens nedlæggelse.

Redegørelsen indeholder rigsadvokatens undersøgelse af Pædoofilgruppen, herunder en vurdering af, om foreningen i overensstemmelse med det oplyste i foreningens pressemeddelelse af 21. marts 2001 må antages at være ophørt med sine aktiviteter. Endvidere indeholder redegørelsen en undersøgelse af den gruppe, der kalder sig DPA-Gruppe 04, herunder om gruppen må antages at være en forening. Herudover indeholder redegørelsen en undersøgelse af, om de to grupper har et ulovligt øjemed, og en vurdering af, om der er grundlag for at søge Pædoofilgruppen og/eller DPA-Gruppe 04 opløst ved dom i henhold til grundlovens § 78.

Efter grundlovens § 78, stk. 1, har borgerne ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed. Efter § 78, stk. 2, bliver foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, at opløse ved dom. Udover foreninger, der er omfattet af grundlovens § 78, stk. 2, kan der ske opløsning af foreninger, der har et ulovligt øjemed, jf. § 78, stk. 1.

Gennemførelse af et forbud efter grundlovens § 78 forudsætter således, at det kan bevises, at Pædoofilgruppen og/eller DPA-Gruppe 04 er foreninger i grundlovens forstand, og at de har et ulovligt øjemed.

Undersøgelsen er på denne baggrund blevet gennemført dels som en juridisk gennemgang af og stillingtagen til de retlige spørgsmål, der knytter sig til gennemførelsen af en sag efter grundlovens § 78, dels som en indsamling af faktiske oplysninger, der kan tjene til at belyse, om Pædoofilgruppen og/eller DPA Gruppe 04 kan opløses efter bestemmelsen. Redegørelsens afsnit om grundlovens § 78 bygger

på den gennemgang og de vurderinger, der er foretaget i Rigsadvokatens tidligere undersøgelse efter grundlovens § 78 af rockerklubberne Hells Angels og Bandidos.

Ved undersøgelsen er der med bistand fra Københavns Politi indsamlet en række oplysninger om Pædofilgruppen og DPA-Gruppe 04, herunder om vedtægter, formål, organisation, aktiviteter og økonomiske forhold. Der er endvidere indsamlet oplysninger om personer tilknyttet Pædofilgruppen og DPA Gruppe 04 og om disse personers strafbare forhold. Der er endvidere afhørt en række personer i forbindelse med undersøgelsen.

De afhøringer, der er sket som et led i undersøgelsen, er foretaget i overensstemmelse med retsplejelovens regler i kapitel 68 om afhøringer og herunder bestemmelsen i § 750, hvorefter politiet under afhøringer ikke kan pålægge nogen at afgive forklaring.

Det må antages, at de tilvejebragte oplysninger ikke fuldt ud belyser alle aktiviteter i de to grupper. Kun få af de personer med tilknytning til grupperne, der har kunnet identificeres, har ønsket at medvirke i undersøgelsen. Der foreligger endvidere kun få tilgængelige oplysninger om grupperne og personerne med tilknytning til grupperne hos offentlige myndigheder, herunder i straffesager. Det har heller ikke været muligt at tilvejebringe skriftlige optegnelser fra de to grupper om mødevirksomhed mv.

2. Pædofilgruppen og DPA-Gruppe 04 i forhold til foreningsbegrebet i grundlovens § 78

2.1. Indledning

Foreningsbegrebet i grundlovens § 78 må fortolkes ret vidt.

Det må kræves, at der foreligger et samvirke mellem en kreds af personer med et nærmere fælles formål. Det må endvidere formentlig kræves, at der eksisterer visse regler vedrørende det indbyrdes forhold mellem deltagerne og forholdet udadtil, herunder om, hvilke personer eller organer der kan tegne foreningen udadtil, ligesom der skal være en medlemskreds, som er underkastet foreningsmyndigheden. Det fælles formål med samvirket og reglerne om organisationen behøver ikke at være nedfældet eller på anden måde udtrykkeligt tilkendegivet, men kan f.eks. hvile på en intern stiltiende forståelse mellem foreningens medlemmer.

Det vil endvidere have en vis betydning for vurderingen, hvorvidt der er udsondret en særlig formue, der ikke tilhører de enkelte medlemmer.

Rigsadvokaten har på grundlag af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger konkluderet, at det ikke er muligt under en forbudssag efter grundlovens § 78 at dokumentere, at Pædofilgruppen og/eller DPA-Gruppe 04 er at anse som foreninger.

Om baggrunden herfor henvises til det anførte i afsnit 2.2. og 2.3. nedenfor.

2.2. Pædofilgruppen

Pædofilgruppen blev stiftet som en selvstændig forening den 20. oktober 1985.

Pædofilgruppen har i sine vedtægter fastlagt foreningens officielle formål:

- A. At fremme offentlighedens viden om og mindske dens fordomme om pædofili, børns seksualitet samt frivillige følelsesmæssige og seksuelle forhold mellem voksne og børn.
- B. At virke som socialt kontakt- og støtteorgan for personer, som har følelsesmæssige, seksuelle, juridiske eller sociale problemer i relation til pædofili.
- C. At skabe et forum for udveksling af holdninger og erfaringer vedrørende roller, identitet og livsstil i relation til pædofili.
- D. At arbejde for at udvikle pædofiles ansvarlighed overfor børn.
- E. Foreningen kan desuden tage andre seksualpolitiske og børnepolitiske emner op. Foreningen kan ikke organisere eller formidle ulovlige aktiviteter.

Det fremgår endvidere af vedtægterne, at foreningens øverste organ er styremødet. Foreningen har herudover et forretningsudvalg og et økonomiudvalg.

Det er et krav for medlemskab af foreningen, at medlemmerne støtter foreningens formål, og foreningen kan afvise personer, der ønsker medlemskab, og ekskludere medlemmer. Der har efter det oplyste tidligere været op til 120 medlemmer af foreningen.

Der er således både et klart formål og en udtrykkelig tilkendegivet retsorden for Pædofilgruppen, ligesom der er foreningsorganer, der kan handle på foreningens vegne, og en medlemskreds, der er underkastet foreningsmyndigheden.

Der har ligeledes været udsondret en særlig formue, der tilhørte Pædofilgruppen, og ikke de enkelte medlemmer.

Der er på den baggrund ikke tvivl om, at Pædofilgruppen har haft en sådan organisation og selvstændig retsorden, at foreningen må anses for omfattet af foreningsbegrebet i grundlovens § 78.

Imidlertid blev der den 21. marts 2004 udsendt en pressemeddelelse om, at Pædofilgruppen var opløst, og at alle aktiviteter var ophørt.

Vedtægterne for Pædofilgruppen indeholder bestemmelser om ophævelse af foreningen, hvorefter der kan træffes beslutning om ophævelse af foreningen med 2/3 flertal på to på hinanden følgende styremøder med mindst én måneds interval. Efter vedtægterne skal alle styremøder bekendtgøres skriftligt med dagsorden til hvert medlem mindst 14 dage før mødets afholdelse.

Ifølge de oplysninger, der er tilvejebragt, skete indkaldelse til det styremøde, hvor foreningen stemte om opløsningen, med kortere varsel end foreskrevet i vedtægterne, og indkaldelsen skete ikke skrift-

ligt, ligesom der kun blev holdt et møde om opløsning af foreningen. Ifølge de afgivne forklaringer er det endvidere tvivlsomt, om beslutningen om opløsning af foreningen truffet med et flertal på 2/3.

Det må herefter lægges til grund, at de formelle regler om opløsning af Pædoofilgruppen ikke blev iagttaget.

Det er på denne baggrund overvejet, om Pædoofilgruppen må anses for ophørt med at eksistere som følge af afstemningen på det ovennævnte møde og som følge af manglende aktivitet i foreningen, selv om beslutningen om at opløse foreningen ikke overholdt de formelle regler i vedtægterne.

Pædoofilgruppen har i en pressemeddelelse givet udtryk for, at foreningen har nedlagt sig selv. Det fremgår også af pressemeddelelsen, at foreningen i praksis har været ude af funktion siden 2001, idet der siden dette tidspunkt ikke har været afholdt møder og ydet rådgivning. Det er endvidere oplyst, at foreningens medlemskartotek er destrueret. Også de afgivne forklaringer støtter, at foreningens aktiviteter siden 2001 har været yderst begrænsede og hovedsageligt har bestået i drift af foreningens hjemmeside, ligesom disse forklaringer viser, at foreningen nu er lukket, og at der ikke længere foregår aktiviteter i foreningens regi.

Det må herefter lægges til grund, at der ikke nu er et organ, der kan træffe beslutninger på foreningens vegne, eller en anden form for fælles ledelse af foreningen. Der foregår heller ingen virksomhed inden for foreningen, ligesom ingen af de personer, der er afhørt, anser foreningen for at eksistere eller anser sig selv for medlemmer af foreningen.

Hertil kommer, at et beløb, der indestod på foreningens konto i marts 2004, senere blev overført til aktiviteterne i DPA-Gruppe 04.

Det må på baggrund af disse forhold, og som følge af beslutningen om nedlæggelse af foreningen – uanset manglerne ved denne beslutning – antages, at foreningen som sådan i dag faktisk må anses for at være ophørt og derfor ikke aktuelt eksisterer som en kollektiv enhed. Pædoofilgruppen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt anses for omfattet af foreningsbegrebet i grundlovens § 78.

Det kan dog – bl.a. på grund af de formelle mangler ved beslutningen om at nedlægge foreningen – ikke udelukkes, at foreningen kan genoptage sin virksomhed under samme navn, med samme vedtægter og i samme form og organisation som tidligere.

Det kan ikke antages, at foreningen Pædoofilgruppen er fortsat ved DPA-Gruppe 04, jf. nærmere nedenfor.

2.3. DPA-Gruppe 04

Den 18. april 2004 udsendte DPA-Gruppe 04 en pressemeddelelse om, at Pædoofilgruppens hjemmeside genopstod, men at foreningen fortsat var lukket. Bag den nye hjemmeside står DPA-Gruppe 04,

hvis foreløbige formål alene er at videreføre hjemmesiden med henblik på at udbrede synspunkter i debatten om pædofili. I pressemeddelelsen understreges, at der ikke står en egentlig forening bag hjemmesiden, og det fremgår også, at der ikke foreligger vedtægter, afholdes møder eller er medlemmer. Formålet er efter det oplyste ikke nedskrevet andre steder end i den nævnte pressemeddelelse, men er bekræftet ved forklaringer.

Der er ikke i undersøgelsen tilvejebragt oplysninger, der giver formodning om, at der i gruppen er formuleret regler om det indbyrdes forhold mellem deltagerne og gruppens forhold udadtil. En af de afhørte personer har forklaret, at gruppen vil videreføre Pædofilgruppen med de nuværende formålsparagraffer, men med et andet navn, hvis det viser sig muligt ressourcemæssigt.

Det fremgår af pressemeddelelsen, at der ikke er medlemmer. Det må i øvrigt lægges til grund, at gruppen består af 3-4 personer, men kun to af disse er identificeret. Der er endvidere ikke oplysninger om, at der i gruppen træffes beslutninger, som deltagerne er underlagt.

Det må antages, at gruppen har et mindre pengebeløb.

Der foreligger således oplysninger, der taler for at anse gruppen for en forening, herunder at gruppen har et formål og et mindre pengebeløb.

Der kan imidlertid næppe på det foreliggende grundlag siges at være stiltiende eller udtrykkelige regler for gruppens organisation og de enkelte deltagers rolle i gruppen, der har en sådan klarhed, at der kan siges at være en foreningsstruktur. Det må herunder også tillægges vægt, at gruppen efter det oplyste ikke har etableret foreningsorganer, ligesom der efter det oplyste ikke er medlemmer, der har indmeldt sig i gruppen og underlagt sig gruppens beslutninger.

På denne baggrund findes DPA Gruppe 04 ikke på det foreliggende grundlag at være en forening i grundlovens forstand.

Af samme grunde – at der mangler en foreningsstruktur og medlemmer, der er underkastet gruppens beslutninger – kan det heller ikke antages, at DPA-Gruppe 04 er en videreførelse af foreningen Pædofilgruppen.

3. Lovligheden af aktiviteter i Pædofilgruppen og DPA-Gruppe 04

3.1. Indledning

Som det fremgår ovenfor, kan hverken Pædofilgruppen eller DPA-Gruppe 04 anses for foreninger. Allerede derfor er der ikke grundlag for at søge disse enheder opløst efter grundlovens § 78.

Selv om der aktuelt ikke eksisterer en forening, kan det imidlertid ikke udelukkes, at Pædofilgruppen kan genoptage sin virksomhed. Endvidere er det tilkendegivet, at DPA-Gruppe 04 vil videreføre Pædofilgruppen, hvis der er ressourcer hertil.

Det kan derfor få betydning for en eventuel senere sag om opløsning af en (ny) forening, om de hidtidige aktiviteter i Pædofilgruppen og DPA-Gruppe 04 kan anses for lovlige efter grundloven. Dette spørgsmål er derfor også vurderet.

Vurderingen af, om en forening har et lovligt øjemed, jf. grundlovens § 78, stk. 1, beror såvel på den pågældende forenings formål som de midler, som foreningen anvender eller har til hensigt at anvende til realiseringen af dette formål. I vurderingen må således indgå både foreningens formål, midler og virksomhed.

Det må antages, at det er lovligt for en forening at tilstræbe en legalisering af aktiviteter, som efter gældende ret må betragtes som ulovlige. Dette gælder dog kun, hvis også de midler, hvormed formålet tilstræbes realiseret, kan anses som lovlige.

Det er ikke tilstrækkeligt til at antage, at en forenings øjemed er ulovligt, at en eller flere af foreningens medlemmer i enkelte tilfælde overtræder lovgivningen eller opfordrer hertil. De ulovlige forhold skal udgå fra foreningen selv, og ulovligheder, der udgår fra andre end foreningen selv, kan som udgangspunkt ikke indgå i bedømmelsen af foreningens lovlighed.

Grundlovens § 78, stk. 2, vedrører foreninger, der virker ved vold mv. Denne bestemmelse er fundet uden selvstændig betydning i denne undersøgelse, idet foreninger, der er omfattet af stk. 2, også må anses at have et ulovligt øjemed, jf. stk. 1.

Rigsadvokaten har på grundlag af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger konkluderet, at der ikke kan føres bevis for, at hverken Pædofilgruppen eller DPA-Gruppe 04 – hvis der var tale om foreninger – har et ulovligt øjemed.

Om baggrunden herfor henvises til det anførte i de følgende to afsnit (afsnit 3.2. og 3.3.)

3.2. Pædofilgruppen

Pædofilgruppens formål, som det fremgår af vedtægterne, er citeret ovenfor under pkt. 2.2.

Formålsbestemmelserne i pkt. B, C, D og E og de her formulerede formål kan ikke i sig selv anses for ulovlige. Vurderingen af disse formålsbestemmelser skal dog ses i sammenhæng med de aktiviteter, som foreningen rent faktisk udøver, jf. nærmere herom nedenfor.

Formuleringen af pkt. A, hvorefter foreningen skal ”fremme offentlighedens viden om.... frivillige følelsesmæssige og seksuelle forhold mellem voksne og børn”, indebærer en accept af frivillige seksuelle forhold mellem voksne og børn.

I straffelovens § 222 forbydes seksuelle forhold mellem voksne og børn under 15 år, uanset barnets egen holdning hertil. Baggrunden for denne straffebestemmelse er at forhindre, at der i et sådant forhold foreligger tvang eller forførelse, og at værne børn mod uheldige virkninger af seksuelle forhold på alderstrin, hvor de ikke besidder den tilstrækkelige psykiske og fysiske modenhed. Det er således efter dansk ret udelukket, at voksne lovligt kan have et seksuelt forhold til et barn under 15 år.

Set i lyset af dette absolutte forbud er det vurderet, om denne del af formålsbestemmelsen er en tilskyndelse, der kan anses for strafbar efter reglerne om medvirken i straffelovens § 23.

Efter straffelovens § 23 omfatter den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd medvirker til at begå en lovovertrædelse. Tilskyndelse består i, at en person i ord eller gerning f.eks. opfordrer, opmuntrer eller frister en anden til at begå et strafbart forhold. Råd omfatter vejledning og vink.

En person kan kun straffes for medvirken efter straffelovens § 23, hvis den pågældende har haft forsæt til, at en forbrydelse bliver begået. Medvirkensforholdet skal være rettet mod en konkretiseret forbrydelse for at være strafbart. Hvis en person således tilskynder andre til at begå strafbare handlinger i almindelighed eller til at begå ikke nærmere konkretiserede forbrydelser af en vis art, kan der ikke straffes for medvirken efter § 23.

Offentlig tilskyndelse til strafbare handlinger er derimod selvstændigt kriminaliseret i straffelovens § 136. Efter straffelovens § 136, stk. 1, straffes den, som uden derved at have forskyldt højere straf offentlig tilskynder til forbrydelse, med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med bøde. Bestemmelsen sigter navnlig på tilfælde, hvor betingelserne for at pålægge ansvar for medvirken til en forbrydelse efter straffelovens § 23 ikke er opfyldt, især fordi den forbrydelse, der tilskyndes til, ikke er således konkretiseret, at strafansvar kan pålægges.

Udtrykket ”tilskyndelse” indebærer, at den pågældende skal have f.eks. opmuntret eller opfordret til strafbare handlinger. Hvis den offentlige tilkendegivelse kun udtrykker sympati eller forståelse for, at en forbrydelse bliver begået, er forholdet ikke strafbart efter straffelovens § 136, stk. 1.

Formålsbestemmelsen i pkt. A, der nævner ”frivillige seksuelle forhold mellem voksne og børn”, indeholder en accept og billigelse af, at børn kan indgå i seksuelle forhold med voksne, hvis barnets medvirken er frivillig. Heri kan endvidere siges at ligge en moralsk støtte til personer, der har ønske om seksuelle forhold til børn.

En sådan positiv holdning eller moralsk støtte til handlinger, der er omfattet af straffelovens § 222, er imidlertid ikke i sig selv strafbar, når der ikke er tale om en konkret eller generel tilskyndelse i form af opmuntring eller opfordring til at have seksuelle forhold til børn.

Der kan herefter ikke ved denne formålsbestemmelse anses at foreligge medvirken til overtrædelse af straffelovens § 222 eller en overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 1.

Det er heller ikke ulovligt at tilstræbe en legalisering af aktiviteter, som efter gældende ret er ulovlige. Endelig er det som udgangspunkt ikke ulovligt at udsprede viden om strafbare forhold.

Formålsbestemmelsen i pkt. A kan derfor ikke i sig selv anses for at være ulovlig, selv om de tilkendegivelser om frivillige seksuelle forhold mellem voksne og børn, der ligger i bestemmelsen, er stødende og helt i strid med danske og internationale principper om beskyttelse af børn.

Foreningens aktiviteter udadtil bestod bl.a. i udgivelsen af et medlemsblad "Ny sexualpolitik" og driften af en hjemmeside. Her er der i en lang række artikler redegjort for foreningens og enkelte medlemmers synspunkter og holdninger vedrørende pædofili, seksuelle forhold til børn, børnepornografi mv.

Et gennemgående træk i de fleste af de artikler, der omtaler forhold, der er strafbare, er, at foreningen samtidig gør opmærksom på, at artiklerne ikke må fortolkes som en opfordring til strafbare forhold.

En gennemgang af samtlige artikler mv. på hjemmesiden har heller ikke vist eksempler på opfordringer til at begå strafbare forhold.

En række af artiklerne har imidlertid et indhold, der må anses at billige og acceptere seksuelle forhold mellem børn og voksne. Dette fremgik også af velkomsthilsenen på foreningens hjemmeside, hvor det bl.a. anføres:

"...Pædofilgruppen ..... tager samtidig udgangspunkt i et overordnet humanistisk syn på frivillige seksuelle kontakter mellem små og store mennesker, med respekt for både den pædofile identitet og det seksuelle barn. Derfor er Pædofilgruppen imod love, der fordømmer og/eller vurderer frivillige seksuelle oplevelser udelukkende på basis af aldersgrænser, da vi betragter dem som det, de er, nemlig en krænkelse af børnenes rettigheder."

Det konkluderes på denne baggrund, at Pædofilgruppen går ind for en ændring af bl.a. bestemmelserne i straffeloven om forbud mod seksuelle forhold til børn under 15 år.

Artiklerne viser endvidere, at foreningen skelner mellem seksuelle forhold, der er frivillige for børnene, og som efter foreningens opfattelse ikke skader børnene og ikke bør være forbudte, og seksuelle aktiviteter mod barnets vilje, som foreningen tager afstand fra. Foreningen anfører i den forbindelse, at børnene kan opfatte et seksuelt forhold til en voksen som positivt, og at overdrevent indgreb mod et sådant forhold gør mere skade end gavn.

Sammenholdt med formålsbestemmelsen i vedtægterne, pkt. A, må det herefter anses for et meget væsentligt formål for foreningen at påvirke samfundets holdning til seksuelle forhold til børn med henblik på at opnå en retstilstand, hvor det ikke er strafbart at have såkaldt ”frivillige” seksuelle forhold til børn under 15 år.

Med hensyn til børnepornografi har foreningen argumenteret for, at besiddelse af børneporno bør være lovlig.

Der kan imidlertid heller ikke ved disse tilkendegivelser af foreningens formål og holdninger anses at foreligge opfordringer til at begå strafbare forhold. I øvrigt må tilkendegivelserne vurderes på samme måde som formålsbestemmelsen i pkt. A, jf. ovenfor, således at det hverken kan anses for strafbart at billige børns frivillige seksuelle forhold til voksne eller at argumentere for at ændre de gældende straffebestemmelser herom eller om børnepornografi.

Sammenfattende må det på den baggrund konkluderes, at hverken hjemmesiden eller medlemsbladet indeholder oplysninger, der fører frem til, at Pædofilgruppen kan anses at have haft et ulovligt formål eller søgt at opnå formålet med ulovlige midler.

Foreningens interne aktiviteter har bl.a. bestået i afholdelse af møder af forskellig art, herunder også lukkede møder, hvor kun medlemmer af foreningen har haft adgang.

Der foreligger kun få mere udførlige oplysninger om, hvad der er passeret på disse møder, men det er oplyst, at møderne de senere år inden nedlæggelsen af foreningen har haft karakter af ”hyggesammenkomster”, hvorunder medlemmerne udvekslede erfaringer og skabte private kontakter. På dette grundlag kan det ikke vurderes, om der kan være foregået drøftelser eller lignende på disse møder, der har haft karakter af opfordringer til strafbare forhold eller udveksling af oplysninger med det formål at opnå kontakter til børn.

Optagelser med skjult kamera, der i 1999 blev foretaget af en journalist, viser dog, at der på møder har været drøftelser mellem medlemmerne imellem med direkte relation til seksuelle forhold til børn og børnepornografi, men der kan ikke ved disse drøftelser anses at være begået strafbare forhold i form af opfordringer eller anden medvirken.

Sammenfattende kan det med hensyn til møderne ikke godtgøres, at der her som et led i foreningens virksomhed er udfoldet ulovlige aktiviteter.

En række af medlemmerne er dømt for strafbare forhold, og i enkelte af disse straffesager optræder flere af foreningens medlemmer.

Der er ikke i de sager, der omfatter flere medlemmer af foreningen, oplysninger der giver belæg for at antage, at de strafbare forhold er begået som et led i Pædofilgruppens aktiviteter. Heller ikke de sager,

der kun omfatter et enkelt medlem af foreningen, giver grundlag for at antage, at de strafbare forhold har forbindelse til aktiviteterne i foreningen.

Det må herefter konkluderes, at der ikke kan føres bevis for, at Pædofilgruppen – før meddelelsen om dens opløsning – havde et ulovligt øjemed.

3.3. DPA-Gruppe 04

Som nævnt ovenfor er formålet med DPA-Gruppe 04 foreløbig at videreføre Pædofilgruppens hjemmeside med henblik på at udbrede synspunkter i debatten om pædofili. Dette formål er ikke nærmere beskrevet udover i pressemeddelelsen om genåbningen af hjemmesiden.

Efter det oplyste er driften af hjemmesiden den eneste aktivitet i DPA-Gruppe 04, idet undersøgelsen ikke har tilvejebragt oplysninger om andre aktiviteter.

Hjemmesiden er næsten en fuldstændig kopi af den tidligere hjemmeside, som blev drevet af Pædofilgruppen. Hjemmesiden indeholder fortsat de synspunkter om seksuelle forhold mellem børn og voksne mv., som er beskrevet ovenfor vedrørende Pædofilgruppens hjemmeside. Det må derfor kunne lægges til grund, at DPA-Gruppe 04 deler de holdninger, som Pædofilgruppen havde.

Efter genåbningen af hjemmesiden har DPA-Gruppe 04 tilføjet en række yderligere artikler og indlæg. Disse indeholder dog ikke nye synspunkter, ligesom de ikke tager afstand fra de tidligere af Pædofilgruppen tilkendegivne holdninger.

Det må derfor på samme grundlag som ovenfor vedrørende Pædofilgruppen konkluderes, at der ikke kan føres bevis for, at DPA-Gruppe 04 – hvis den var en forening – kan anses at have et ulovligt øjemed.

4. Sammenfatning og indstilling

Som det fremgår af det ovenfor anførte, er det Rigsadvokatens opfattelse, at det ikke er muligt under en forbudssag efter grundlovens § 78 at dokumentere, at Pædofilgruppen og DPA-Gruppe 04 er foreninger, ligesom det ikke kan bevises, at Pædofilgruppen eller DPA-Gruppe 04 – hvis der var tale om foreninger – har et ulovligt øjemed.

Rigsadvokatens indstilling er derfor, at der ikke kan indledes en sag efter grundlovens § 78.